ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφορούμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Μαρίαν Σοφιανοῦ, Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας: «Σᾶς στέλνω ἕνα ποίημα βγαλμένο ἀπὸ τὰ βάθη τὰ ἀνείλια τῆς καρδιᾶς μου καὶ καταγεγραμμένο μὲ αἷμα κοχλάζον καὶ σᾶς περικαλῶ δεόντως νὰ τὸ ἐκτιμήσετε ὡς τοῦ πρέπει κλπ. κλπ.».

Δυστυχῶς, δεσποινίς, τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχές, παρ' ὅλα αὐτὰ ποὺ μᾶς γράφετε. Πρὸς ἀπόδειξιν, δημοσιεύουμε ἐδῶ μερικὰ ἐκ τῶν τετραστίχων του:

ΑΠΑΤΕΩΝ

Μοῦ εἶπες θὰ ἔλθῃς εἰς τὰς 8 ἀ- (φεῦκτως,
καὶ σὲ περίμενα μὲ ἀγωνία,
σὲ περίμενα ἐπὶ ἕνα ἔτος
καὶ δὲν ἐφάνηκες εἰς τὴν πλατεῖα !
Γιατί τὸ ἔκαμες αὐτό, κακοῦργε !
Γιατί μὲ ἀπάτησες σκληρά ;

Ἀπάντησε, ἀπάντησε, «ραδιοῦργε»
γιὰ νὰ μὴ σὲ πῶ «μασκαρά» !
Τώρα εἶνε ἀργὰ πλέον
προσεθλίβη ὁ πνεύμων αἱματηρά.
Τὸ χεῖλη μου εἶνε μαραμένον,
χαῖρε διὰ παντός, μοῦ ἐτόνισες (τὴ χαρά !...

Δ. Δ Δ.., Καλάμας. Ἡ «Μιμὴ Πενσὸν» θὰ εἶνε ἕτοιμη σὲ λίγες ἡμέρες. Ἤδη συνεχίζεται ἡ διανομὴ τῆς «Γκρατσιέλλας» τοῦ Λαμαρτίνου. Τὸ βιβλίον ἐστάλη στὶς ἐπαρχίες. Φροντίστε νὰ τὸ πάρετε.

Γιάννην Ἀγιάννην, Πειραιά. Ὁ «Καπετὰν Βρυκόλακας» τοῦ Μπράμ Στόουκερ, τὸ παγκοσμίου φήμης ἀριστούργημα αὐτὸ τῆς φρίκης καὶ τοῦ τρόμου, πωλεῖται στὰ γραφεῖα μας. Μᾶς φαίνεται περίεργο πῶς δὲν τὸ ἔχετε διαβάσει, ἀφοῦ σᾶς ἀρέσουν τὰ ἔργα τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Εἶνε πράγματι τὸ καλύτερο μυθιστόρημα τρόμου, ἐξ ὅσων μέχρι σήμερον ἐγράφησαν.

Δειλὴν Κόρην. Ἡ ἀπάντησίς σας γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγο ἐλήφθη καὶ θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴν σειράν της.

Ἐλπιδοφόρον, Χριστὸν Ἰκαρίας. Ἐγράψαμεν εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ ἀντιπρόσωπόν μας γιὰ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ τί προσόντα ἀπαιτοῦνται γιὰ νὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἀεροπορικὴν Σχολήν. Τὴν ἀπάντησίν του θὰ τὴν δημοσιεύσομεν εἰς τὴν παροῦσαν στήλην.

Ἄλκυ... Σᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὰ ποιήματά σας δυστυχῶς ὄχι ἐπιτυχῆ. Εἶνε ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐλαττωματικά, λανθασμένα, χωρὶς τέχνην, χωρὶς ἔμπνευσιν. Ἰδοὺ τὸ πρῶτο ἐξ αὐτῶν :

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Μέσα στὴ μαύρη μοναξιά μου, τὴ φρίχτή,
ἄχ ! πῶς σὲ νοσταλγῶ χωριό μ' ἀγαπημένο.
Ὦ, βαῖμονες ! Πέστε μου γιατί ;
Γιατί νὰ ζῶ ; Τί νὰ προσμένω ;
....
Ἔφυγ' ἀπ' τὸ μικρὸ χωριό μου τὸ φτωχό,
μ' ἔσυρ' ὁ ἄνεμος, τῆς φτώχιας ἡ ἀνάγκη.
Φίλες γλυκές, τὸ κάθε λατρευτό,
ἔμειν' ἐκεῖ ! Καϋμοὶ μεγάλοι !
Σπαράζει ἡ δόλια μου ψυχή, μα- (τώνει.
Μὰ τίποτα ! Ἴδια στὸν κόσμο ἡ (κακία
«Πίστευε, κι' ὁ Θεὸς σὲ σώνει»,
λένε' ὤ ! τραγικὴ εἰρωνία.
....
Θολώνει ὁ νοῦς μου ἀπὸ μαύρη (θλῖψ·
τὸ γέλοιο, χαρά, χαθήκανε γιὰ μένα·
τὰ πάντα μ' ἔχουν ἐγκαταλείψει·
μοῦ μένουν μόνον τὰ περασμένα.
Καὶ τὸ δεύτερο :

ΘΛΙΒΕΡΕΣ ΩΡΕΣ

Φύσ' ἀεράκι, φύσα νὰ χαρῆς
τῶν λουλουδιῶν τὰ μύρια· ἀρώματα
ποὺ τόσα τὰ ὑμνῆσαν στόματα,
φύσα ὅσο πιὸ ἠνυατὰ μπορεῖς.
....
Φύσ' ἀεράκι, φύσα νὰ χαρῆς
ὅτι ἐδῶ σ' αὐτὴ τὴ γῆ ποθήσεις,
μέσ' τὴ ψυχή μου βάλσαμο νὰ χύσῃς
ἄχ ! πόσο ὁ νοῦς μου εἶνε βαρύς.
Σύννεφα μαῦρα ἕνα κοπάδι
μέσ' στὸ μυαλό μου μαζευτή- (κανε,
κάθε μου σκέψη παραλύσανε,
κι' ὅλα μοῦ φαίνονται σκοτάδι.
Σκοτάδι πίσσα, ἡ μαύρ' ἀπελ- (πισιά,
ἔστησε θρόνο μέσ' στὴν ὕπαρ- (ξί μου·
κάτ' ὅμως ἄθιχτο εἶν' στὴ ζωή μου :
Γλυκὰ περασμένα, γεμᾶτα δροσιά.

Διαβάστε Ἕλληνας ποιητάς. Καὶ θὰ γράφετε ἔτσι κάτι καλύτερο, μὲ τὸν καιρό.

Ἀμαζόνα τῆς Αἰγύπτου, Ἰκαρίαν. Μᾶς γράφετε στὴν φιλική καὶ τόσο θερμὴ ἐπιστολή σας :

«Ἀξιαγάπητο «Μπουκέτο». Εἶσαι τὸ πιὸ ἀξιοθαύμαστο περιοδικό, ποὺ ἔχω βρῆ στὴ ζωή μου, 9 χρόνια τώρα. Ἐσὺ εἶσαι τὸ μόνον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ προτιμῶ ἀπὸ ὅλα τὰ περιοδικὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀχόμα καὶ ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκά, ἐσὺ εἶσαι τὸ μόνο ποὺ ἔχει βρῆ θέσι εἰς τόμους μέσα εἰς τὴν παλαιὰν καὶ ἱστορικὴν βιβλιοθήκην μου. Εἶμαι Ἑλληνίδα, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔτυχε νὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ μία γαιοκτήμων τῆς Αἰγύπτου καὶ τρομερὴ ἀμαζόνα, καὶ μάλιστα εἰς ἕνα ἐπισόδιον εἶχα πληγωθῆ, καὶ μετὰ τὴν ἀνάρρωσίν μου, οἱ γιατροὶ μοῦ συνέστησαν ἀλλαγὴ ἀέρος κάθε ἐποχήν. Λοιπὸν τώρα ἐδῶ στὴ νῆσο Ἰκαρία βρίσκω τὴν ἄκρα γαλήνη καὶ τὴν εἰκαιρία νὰ ἐκφράσω τὴν εἰλικρινῆ ἰδέαν, τὴν ὁποίαν ἔχω γιὰ σένα, εἰλικρινό μου πνεῦμα... Ἔχω καὶ ἐγὼ μερικὰ ποιήματα γράψει, ἀλλὰ ἀκόμα ἔχω ἀνάγκην ἀέρος καὶ ἡσυχίας, πνευματικῆς καὶ σωματικῆς. Ἅμα γίνω λίγο καλύτερα, θὰ σοῦ τὰ στείλω γιὰ νὰ ἰδῆς καὶ νὰ κρίνῃς καὶ τὸ δικό μου πνεῦμα. Ἡ εἰλικρινὴς θαυμαστρριά σου».

Γιὰ τὰ καλὰ κι' εὐγενικά σας λόγια, φιλτάτη ἀναγνώστρια, σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Τὸ «Μπουκέτο» τὸ θεωρεῖ τιμήν του καὶ εὐτυχίαν του νὰ ἔχῃ τόσο φανατικὰς ἀναγνωστρίας ὅπως σεῖς. Ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ ποὺ ζητεῖτε εἶνε : «Καρόρη 13 Α, Ἀθῆναι». Δημοσιεύουμε ἐδῶ καὶ τὸ ποιηματάκι, ποὺ ἀφιερώνετε στὸ «Μπουκέτο». Καὶ σᾶς συμβουλεύουμε σχετικῶς, ἐφόσον δὲν ἔχετε ἄλλας ἀσχολίας, ν' ἀρχίσετε νὰ διαβάζετε Νεοελληνικὴν ποίησιν. Πρέπει.

Η ΦΩΛΙΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΙ' ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ

«Μπουκέτο» μου ἀμάραντο, ποιὰ βρύση ἀόρατη εἶνε ποὺ σὲ ποτίζει
καὶ ποιᾶς γῆς σὲ τρέφει μυστικὰ τὸ ἀφράτο της τὸ χῶμα,
καὶ στέκεις πάντα δροσερὸ κι' ἀνάμεσα στὰ ρόδα σου
ἐφώλιασε ἡ ὤμορφη καὶ καθαρὰ ἀλήθεια.
Κι' ἀνάμεσα στὰ κρίνα σου ἐφώλιασε κι' ἡ εἰλικρίνεια,
ποὺ εἶν' κι' αὐτὴ πιὸ ὤμορφη καὶ πιὸ καλὴ ἀκόμα.
Ἔχουν φωλιάσει κι' ἡ δυὸ μαζὺ στὰ δροσερά σου ἄνθη,
καὶ συμβουλεύουν μερικοὺς ποὺ γράφουν στὰ φύλλα σου ἄνοστα (παραμύθια.

Π. Μ., πλοίαρχον. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Ἰδοὺ μερικοὶ στίχοι του :

Λίγες στιγμὲς τὴν γνώρισα, λίγο ἦταν κοντά μου,
καὶ ὅμως ἦτο ἀρκετὸν νὰ νοιώσω στὴν καρδιά μου
ὅτι γεννήθη μέσα μου, μέσ' τὴν καρδιά μου κάτι,
καὶ αὐτὸ τὸ κάτι λέγεται κρυφή, τρελλὴ ἀγάπη.
Πέρασαν χρόνια ἀρκετά, χωρὶς νὰ τὴν ξεχάσω,
καὶ νὰ ποὺ ἡ τύχη μ' ἔρριξε στὸν τόπο της νὰ φθάσω.
Ἔτρεξα. Μὰ σὰν ἀντίκρυσα νὰ εἶ- (νε καθισμένη
σὲ κάποιον ἄλλον ἀγκαλιά, σφιχτὰ (ἀγκαλιασμένη,
σωριάσθηκα. Καὶ ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα (μου ἀφήνει.
Ἄραγε τὸ κατάλαβε πὼς πέθανα (γιὰ κείνη ;

Πηνελόπην Δελλαδέτσιμα, Ἀργοστόλιον. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Τὰ ἔχουμε.

Κ. Γουσέτην, Ζάκυνθον. Τὰ ποιήματά σας προδίδουν μιὰ εὐαισθησία ὄχι συνηθισμένη, μὰ ἡ στιχουργία τους εἶνε ἄτεχνη. Ἡ περισσότερες ὁμοιοκαταληξίες λανθασμένες : οὔτε τὸ «κόσμος» ὁμοιοκαταληκτεῖ μὲ τὸ «πόνος», οὔτε τὸ «δακρυσμένο» μὲ τὸ «φέμμα».

Μ. Ρεζνιώτην, Ἀηδόνια Γρεβενῶν. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Γράμμενο μ' ἕνα τρόπο πολὺ δημοσιογραφικὸ καὶ πρόχειρο, χωρὶς ἴχνος ὕφους. Ὅσο γιὰ τὰ ποιήματά σας, ἄτεχνα καὶ κοινά.

·ΜΠΟΥΚΕΤΟ·

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντὴς : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος	Δρχ. 200	Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	6
» Ἑξάμηνος	» 100	Ἀμερικῆς	» 7

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφαποῦλου